

Sygn. akt IV U 644/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2016 r. w Olsztynie

sprawy małoletniego J. C. reprezentowanego przez A. C.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie niepełnosprawności

na skutek odwołania małoletniego J. C. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego A. C.

od decyzji Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 22 lipca 2015 roku nr(...)

zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że zalicza odwołującego do osób niepełnosprawnych, ustalając, że niepełnosprawność istnieje od urodzenia i ma charakter trwały, przewidywany okres niepełnosprawności do 16 lipca 2023 roku, w zakresie wskazań:

- konieczność zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne , środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie- nie wymaga,
- korzystanie z sytemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji , przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych , opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej , organizacje pozarządowe oraz inne placówki – nie wymaga,
- konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji- nie wymaga,
- konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji- wymaga,
- konieczności korzystania z prawa do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju- nie wymaga,
- spełnienia przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. nr 98, poz. 602 z późn. zm)- nie spełnia.

sygn. akt. IVU 644/15

UZASADNIENIE

J. C. reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego A. C. wniósł odwołanie od decyzji Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności z dnia (...) Orzeczeniem zaliczono J. C. do osób niepełnosprawnych, na skutek przyczyny określonej symbolem 07-S do dnia 30.06.2018r.

Z powyższym orzeczeniem nie zgodziła się jego przedstawicielka ustawowa A. C.. Podkreśliła, że syn ma taką wadę, która może się odnowić, że musi być pod obserwacją i kontrolą poradni kardiologicznej zatem wymaga jej stałej opieki i pomocy przy podawaniu leków. Przedstawicielka ustawowa wносиła o „świadczenie pielęgnacyjne”.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

J. C. ma 8lat, uczęszcza do klasy drugiej Szkoły Podstawowej w O.. Miewa trudności z oddychaniem, objawy przeziębień, z trudnymi do zatamowania krwotokami z nosa. Od dzieciństwa pozostaje pod opieką poradni Kardiologicznej z powodu wrodzonej wady serca pod postacią koarktacji aorty, powikłanej kardiomiopatią rostrzeniową lewej komory, dwupłatkowej zastawki aortalnej oraz niewydolności serca. Nie ma niedokrwistości. A. C. przyprowadza go i odprowadza ze szkoły, gdy zostanie wezwana np.: gdy dojdzie do krwotoku. Małoletni nie przygotowuje sobie jedzenia.

Biegła stwierdziła, że stan fizyczny powoduje uznanie małego za osobę z naruszoną sprawnością organizmu z powodu wady wrodzonej, na okres przekraczający 12 miesięcy, wymaga opieki lub pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku. Biegła ustaliła, że małego wymaga współdziałania na co dzień opiekuna w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji. Biegła nie uznała, aby małego potrzebował opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

(dowód:dokumentacja - k.3, opinia biegłego- k. 19-20, dokumenty w aktach sprawy WZON O/E. (...)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W odwołaniu A. C. kwestionowała to, że organ nie uznał konieczności opieki nad małym, a ona chciałaby przez kilka lat się nim opiekować i otrzymywać świadczenie pielęgnacyjne. Matka małego wskazywała, że organ nie uwzględnił zaznaczenia przez kardiologa na co dzień prowadzącego małego, że wymaga pomocy drugiej osoby w codziennym życiu. Matka małego nie kwestionowała okresu na jaki została ustalona niepełnosprawność.

Sąd dał wiarę matce małego J. C.. A. C. podała wiarygodnie, że wspiera małego w procesie leczenia i edukacji. Podaje mu jedzenie i leki, prowadzi i odbiera ze szkoły, gdy zajdzie taka potrzeba. Z jej wypowiedzi nie wynika, aby małego miał znacznie ograniczoną zdolność samodzielnej egzystencji, czyli nie był w stanie sam egzystować. Matka małego wskazuje, że musi chodzić do szkoły, gdy syn jest nadpobudliwy lub gdy ma krwotok.

Pouczona o prawie do składania wniosków dowodowych (k.8), A. C. wniosła o „sprostowanie” opinii biegłego. Przewodnicząca poinformowała ją na czym polega sprostowanie dokumentu. Matka małego następnie o nic nie wniosła.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123 poz. 776 z późn. zm.) w art. 4a ust. 1 stanowi, że osoby, które nie ukończyły 16 roku życia zaliczane są do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku.

J. C. został zaliczony do osób niepełnosprawnych.

Zgodnie z art. 16 ust. 1, 2, pkt 1 i 17 ust. 1 ustawy z dnia 28.11.2003r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006r. poz. 139, poz. 992 z późn.zm.) zasiłek pielęgnacyjny przysługuje niepełnosprawnemu dziecku, zaś świadczenie pielęgnacyjne przysługuje tylko wtedy, gdy osoba zatrudniona, rezygnuje z zatrudnienia w celu sprawowania opieki nad osobą, która legitymuje się orzeczeniem o niepełnosprawności.

W myśl § 2 pkt 1,2 i następne, rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki społecznej z 01.02.2002r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia, m.in. do stanów chorobowych, które uzasadniają konieczność stałej opieki dziecku, należą wady wrodzone i schorzenia o różnej etiologii prowadzące do niedowładów, porażenia kończyn lub zmian w narządzie ruchu, upośledzające w znacznym stopniu zdolność chwytnej rąk lub utrudniające samodzielne poruszanie się albo wrodzone ciężkie choroby układu krążenia, znacznie upośledzające sprawność organizmu, wymagające systematycznego leczenia w domu i okresowo leczenia w szpitalu, upośledzenie umysłowe umiarkowane i większe, psychozy i zespoły psychotyczne, całościowe zaburzenia rozwojowe, powodujące zaburzenia interakcji społecznych i komunikacji, padaczka z częstymi napadami i wyraźnymi następstwami psychoneurologicznymi, nowotwory złośliwe i choroby rozrostowe układu krwiotwórczego, wady narządu wzroku, powodujące znaczne ograniczenie jego sprawności, głuchoniemota, głuchota, obustronne upośledzenie słuchu, niepoprawiające się mimo zastosowania odpowiednich urządzeń.

W zakresie dowodu z opinii biegłych należy podkreślić, iż Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego kardiologa.

Opinia jest precyzyjna, skonstruowana logicznie i spójnie, a także pełna (udziela odpowiedzi na postawione pytania) oraz jasna (zawiera logiczne uzasadnienie wniosków końcowych), a przez to merytorycznie zasadna.

Bezsporne jest, że małoletni cierpi na trwałe schorzenie układu krążenia, ale wymaga leczenia ambulatoryjnego, a nie szpitalnego. Uczęszcza do szkoły, nie wymaga przenoszenia, przemieszczania, komunikowania się w jego imieniu, karmienia, wykonania higieny całego ciała, ubrania się, gdyż sam potrafi to zrobić. Odwołujący nie potrzebuje stałej ani długotrwałej pomocy lub opieki innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, ale zgodnie z tym, co podaje jego matka potrzebuje wsparcia w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji, którego matka mu udziela.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalił.

SSR Barbara Kokoryn